

Előfizetési árak:
 helyben házhoz küldve vagy vidékre postán
 Egész évre 8 korona.
 Fél évre 4 "
 Negyedévre 2 "
 Egyes szám ára 12 fillér.

Felelős szerkesztő:
 Székely Imre.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Miklós-uteza 1. sz.
 Előfizethetni a kiadóhivatalban és
 minden dohánytözsdeben.
 — Megjelen minden vasárnap. —

Éljen a király.

Kokárdát a szivek fölé!
 Örömnép van ma újra.
 Himnuszt zengjen a magyar szív
 Valamennyi drága hurja!
 Éljen a király!

Kárpátoktól Adriáig
 Mosolyogjon minden virág!
 Az ég szeme kékebb legyen!
 Egy új tavasz egész világ!
 Éljen a király!

A gyermek is ünnepeljen
 Hegyen, völgyön, rónaságon!
 S zengő dalok szülessenek
 Minden bokron, minden ágon!
 Éljen a király!

Földtől éig ez repüljön!
 S csillag gyul a tenger bura.
 Zászlót, himnuszt, kokárdát is:
 Örömnép van ma újra.
 Éljen a király!

S az a himnusz s az a sok dal
 S a virágok illata is
 Úsz királyunk trónja elé
 Örök áldást, balzsamot visz.
 Éljen a király!

S feledve a fájdalokat,
 Ajaka is felmosolyog
 És megáldva magyar népét,
 Új erővel munkába fog.
 Éljen a király!

Oh, királyok szent Királya,
 Soká éltesd a jó királyt!
 Kít az öröm poharából
 Örök kezéd sokszor kínált.
 Éljen a király!

Garantirozott hírek.

(„“) **Sándor szerb király** f. hó 15-én Boldogasszony napján ülte meg születése napját. A királyné Boldogasszony napjának köszönheti, hogy *boldog asszony lett*.

(>) **Koncz Ákos** állítólagos levéltárnok fészerejét a *Berger, Biczó és Horváth* cég 20000 „rekontra” téglával próbálta ki. A próba kitűnően sikerült, csak a fess és elegáns szöke bajusz egyik vége konyult le.

(♂) **A n.-kanizsai törvényszéki elnök** megharagudott a kir. ügyészre, mert virággal a gomblyukában jelent meg a tárgyaláson. Nincs igaza az elnöknek, mert a kir. ügyészeknek az a feladatuk, hogy *virágos* nyelven fonjanak kötelet az akasztófa *virágok* nyaka körül. Innen származik a kir. ügyészeknek nagy előszeretete a virágok iránt.

(Δ) **Szentpétery Ferencz** a keresu bűnügyér tegnap darázsderekára történt fogadástól átbujt egy varró tű lyukán (kérem?!). s azután, a hitetlenek elszőrnyűködésére eltűnt egy makaróniszálban. A keresu bűnügyi kellem főnök egy újabb merész fogadást tett, mely szerint kötelezi magát, hogy egy hétig karesubbra fűzi magát mint *Lenecsés Nagy Bálint*. Hihetetlen.

(§§) **A pofozkodó sah.** A Párisban mulatozó keleti despota sajátkezűleg bebizonyította, hogy felséges kacsói nemcsak a rendjel osztogatásban, hanem a nyakleves aplikálásában is kellően gyakorlottak. Úgy látszik, hogy Perzsiában a pofozkodás egy speciális kormányforma. Annyi bizonyos, hogy a párisi rendőrség ezuttal nem kap a perzsa sahtól *rendjelt*, mert e mérenylet nem vala *jele a rendnek*.

(*) **Olaszország** a térképen egy eszímához hasonlít, nem csoda hát, hogy a király oly könnyen *el-patkó*-lt rajta.

(**) **Habich Róbert** 20000 korona elsikkasztása után Prágából megszökött. A sikkasztó most folyton mondogatja: *hab ich* 20.000 korona. A rendőrség meg talán sohase fogja mondhatni: *hab dich*. Ha a sikkasztó Prágában akár „zde”, akár „hier”-rel jelentkeznék, mindkét esetben börtönbe jutna.

(X) **A telefon előfizetői** a hírlapokban panaszkodnak a telefonos kisasszonyokra, hogy elhibázzák az összeköttetést. A panasz nem igazságos, mert végre a kisasszonyok nem reagálhatnak minden *hívásra*.

(.) **Sándor Pál** bizalmas körben azt mondotta: még egy ilyen romániai zsidóüldözés és én országgyűlési képviselő vagyok.

(&) **A sah kitüntetése egy magyar ifjunak.** Nagy megtiszteltetés érte a magyar fiukat Párisban. Ugyanis a Loubetnél adott garden-partieban az ott levő perzsa sah *Kun Béla* hatodéves jogonc vezér, örökös rendező és esin báji hazánkfianak vállára vergetven beleegyezését adta, hogy *Kun Béla* a debreczeni segyelyelet elnökségét még számos évekig sőt ha lehet az emberi kor legvégső határáig viselje. *Kun Béla* könnyezve fogadta meg, hogy alapvizsgáját csakis hatóságí erőszak alkalmazásával teszi le, az elnökséget pedig 1—2—10—20 igen sok évekig meg fogja tartani. Vivát!

(—) **Zoltai Lajos** gazdasági gépiró, gésabiztos és ódonkönyv skorpiót a héten nem láttak hölgyek társaságában. Az eset a külsőségek előkelő köreiből mely consternációt keltett.

(!) **A városi nyomda** adatokat gyűjt most, egy naptár kiadásához. Hogy a naptár minél változatosabb

legyen, az összes városi hajduk és rendőrök életrajzi is megjelennek benne. Ezen életrajzok összegyűjtésével és megszerkesztésével *Szomjas Péter* városi lendőr bizott meg. A naptárnak legerdekesebb és legbecesebb része lesz az a statisztikai kimutatás, mely a városi szeszből lerészegedett és bekópertált hejjes pógárok létszámát mutatja ki kronológiai sorrendben. A naptárhoz az előszót *Koncz Ákos* írja „*Fészek*” czím alatt.

(+) **A Horvát—Biczó és Berger** triász kompánia, a mely nem egyszer súlyos *kontra*t adott a helybeli építészeknek, most Weisz Vilmos mérnöktől kapta a „*rekontra*”.

(?) **Uj asztaltársaság.** „Egy szó viharzott a hazán keresztül s e röpke szóban annyi fájdalom!” A röpke szó szerint *Szombathy János* lemondván a „sárga földi” és „csak fat mellett” spiritualis, asztaltársaság disztagságáról egyujtársaságot alakított „*Aludtej*” czím alatt. Az „*Aludtej*” czélja a bor és különböző szeszélyes italoknak városunk területéről való kiszorítása. Hm! Hm! Quousque tandem...

(♂) **Mezei Mór** nem tehetett semmit a szegény romániai zsidókért mert már *képviselő*, ellenben *Sándor Pál* mindent megtett értük, mert még *nem képviselő*. Az új választásoknál *Mezeit* fogják ott hagyni választói, mint az oláhok *szent Pált*, és *Sándort* fogják *Mózes*-ként követni.

(=) **Modern és Breitner** budapesti cég megszüntette összeköttetését egy bécsi céggel, mert ez *Ofen-Pestre* ezimezte levelét. Ez mindenesetre szép hazafiság, csak fájdalom — nem *modern*.

(**) A **debreczeni sertések** rang, nem és vallás különbség nélkül népes értekezletet tartottak, melyen egyhangu rőfögéssel tiltakozó határozatot hoztak a *sertés telep* létesítése ellen. Több felszólaló a dühtől tajtékzó hangon, a személyes szabadság elleni kihágásnak minősítette a sertés telep felállítását. Határozatba ment, hogy *Darányi* földművelésügyi miniszterhez francia nyelven szerkesztett emlékiratot terjesztenek fel, melyben előadják serelmeiket és a sertés telep iránt megindult mozgalom azonnali megszüntetését kérik. Az emlékiratban előfordult erősebb kifejezések mint *disznóság, moslék száju* stb. a higgadtabb elemek indítványára töröltettek. Végül kimondották a bojkottot mindazok ellen, kik a sertés telep eszméjét támogatják. A bojkott abból áll, hogy a sertés telep támogatóinak házi sertései soványító kurát tartanak, és mindent elkövetnek, hogy karácsonyra meg ne hízzanak.

(?) **A román kormány** az összes lapokban a következő kis hirdetést tette közzé:

Zsidók! Térjetekek vissza, minden meg van bocsátva.

(§) **Összeomlott novella.** A legrégebb regény és novellairók sem emlékeznek arra, hogy egy novella összeomlott volna. A novella hőse nem egyszer összeomlott és megsemmisült már, de maga a novella gyakran felvágatlan kötetekben sértetlenül maradt meg. *H. Dorogon* történt az első eset, hogy egy „*novella*” összeomlott, igaz, hogy ez nem holmi elbeszélés, hanem egy szálloda volt, de ki tudja, hány igazi novellába beillő szerelmi jelenet játszódott le ebben a tragikus végű szállodában. Ha a szállodat újra felépítik az bizonyára „*Regény*” nevet fog kapni.

A falusi plébánián.

Most látom csak igazán, hogy az öröm dagasztja, s a bánat sorvasztja az embert. De azt is tapasztalom, hogy dobbal verebet fogni nem lehet. Milyen büszke sok asszony arra, hogy a templom oltárán mondja el a holtomiglan-holtodíglant, pedig a ki ki sem mondja, csak gondolja, jobban megőrzi szívében az igaz szerelmet, sőt az ilyen szerelem gyakrabban terem nemes gyümölcsöket, s a mi fő, külsőleg is meglátszik az emberen.

Azt mondják, az átok megfogja az embert hamarabb mint az áldás. Én fordítva veszem a dolgot, mert engem az öregem még sohasem átkozott, de áldani megáldott már többször. Igaz, hogy én sem tagadok meg tőle semmit.

Valjon miért példálódzik az öreg előttem annyit, hogy nekem egy pár hónapra el kellene utaznom rokonaimhoz, vagy ismerőseimhez, hát megunt talán már engemet, vagy a főztőmet nem szereti, hát hiszen jól van, lesz még szőlő lágy kenyér. Viszek én el magammal olyan emléket, innét a mi még sokba fog kerülni az öregnek különösen ha megismerik, hogy ő tőle kaptam.

Ovatosan.

- Kisasszony, akar a feleségem lenni?
- Igen, Blau ur.
- Köszönöm. Most még két-három kisasszonyt megkérdezek, aztán fogok határozni.

Falusi szendeség.

Városi gigerli: De kicsikém, ne légy oly vad, miért ellenkezel oly nagyon?

Falusi kis leány: Először, mert én tisztességes leány vagyok, másodszor, mert már van szeretőm és harmadszor mert a mama sarkomban van.

Ypsilonffy.

Ypsilonffy büszke ur,
No de milyen!
Orra felhőt hasba szur
Nagy kevé yen.
Hogyha ránéz a „paraszt“,
Fölfricskázza a „pimaszt“,
Vagy pedig lenézi mélyen.

Egyre ily szót görget az
Uri gége:
„Ritka törzsnek ily igaz
Nemessége.
A vérrem jóféle vérr,
Hatszáz éves a levél:
Ku yabórröm; nem elég-e?“

Hatszáz év? Eb az ingét!
Hát csak ennyi?
Azelőtt is kell egy-két
Ösnek lenni.
Van is, ön jól tudja azt.
És miféle? Sült paraszt,
Sült paraszt és egyéb semmi!

Sebestyén diák.

Gólya Friczi mondásai.

Hányféle a kölesön? —
kérde tőlem egy öreg fiská-
lis.

— Kétféle, mondom én,
ugymint: hozomra és vekszi-
lire adott kölesön.

Mukitól meg azt kérde,
mondja meg, mi az a zá-
log — bekebelezés?

Muki odaszól:
— Például mikor az órát
zálogba rakjuk és az árát
bekebelezzük.

Banditól kérdezik végül:
hát jól el van készülve ura
ságod?

Az meg gőzösfejjel vissza-
szavaz:

— Most már nem annyira,
hanem az éjjel úgy el vol-
tunk készülve, hogy a kapukulcsot minden házajtóba
belepróbáltuk, míg hazataláltunk.

Szeretném az öregemet felfüggeszteni apai hiva-
talától, mert fia számára a kassza mindig üres.

Csak hogy hol találnék helyettest? A mama nem
vállalkozik, mert szigorúak a rovincsolási utasítások
és velem, mint pénz (el) kezelővel fölmenő rokonság-
ban áll.

Nagy tisztelője vagyok az alapvizsgáknak, azért
nem akarom őket letenni.

Egy agglegény keservei.

Hiába van nekünk agglegényeknek olyan nagy praxisunk a hölgyek körül, mégis mindhalálíg balekok vagyunk mi. Vén Don Juan létemre — oh-oh res tellem még el is mondani, hogy megjártam. Tegnapelőtt egy orfeum csillagtól kaptam rendezvoust, ama utasítással, hogy menjek előre lakására s ott várjam, míg ő előadás után

hazajön. Megbeszélésünk szerint elmentem az angyal lakására, de csak az udvaron vettem vészre, hogy a szobája kulcsát elfelejtettem elkérni. — Vissza már nem mehettem, mert alig mentem tíz lépést az udvaron, bezárták a kaput. — Nehogy azonban valakinek feltűnjek, behuzódtam az udvaron lévő üres nagy esővízes kádba, de nem tudom, hogy számitásból-e vagy szokásból, valaki lezárta az esővízes kád fedelét. Egy óra múlva uram fia elkezd esni az eső és kezd folyni a csatornából az esővíz a kádba s így reám is. Kétségbeesett ijedség szállott meg, a mint a víz a kádban pillanatról pillanatra növekedett. Végküzdelmemben nem tehettem mást, mint hogy elkezdtem kiabálni, mire nagyon természetesen az udvar összes lakói és a házmester előrohantak s engem az esővízes kádból kimentettek.

Hogy azon óriási blamázt, a mi az esemény nyilvánosságra hozatala által engem ért volna, elkerüljem, a titoktartás fejében kiegyeztem a házmesterrel és a lakókkal akként, hogy a házmesternek adtam 10 koronát, a lakóknak pedig kifizettem egy havi házbérléket, s nekem megmaradt a tanulság:

„Ne menj a fára nem fulsz beléje,
Ne menj a vízre nem esel le“.

Hasonlatok.

A csiriz olyan, mint a diphteritis: *ragad*.
Az ajtó olyan, mint a virág: *nyilik*.
A pálinka olyan, mint a tanár: *buktat*.
A seb olyan, mint a harisnya: *kötik*.
Az álmos ember olyan, mint a szalmatüz: *hamar elalszik*.
A kedélyes ember olyan, mint az égboltozat: *derült*.
A peres olyan, mint a más szószerinti gondolatja: *idézik*.

Különféle „tor“-ok.

Calvin = reformátor
Nagy András = kántor
Komjáthy János = szindirektor
Szilágyi Imre = prokátor
Thieszen Arthur = piktor
Szalay Béla = doktor
Riesz Henrik }
Borsy Lajos } = conditor
Dörre Ferencz }

A pekingi követek.

Kérdezgetem, tudakolom
Az akácza levelet:
Élnék-e, vagy nem élnék-e
A pekingi követek?
Az akácza leveléről a
Mellényemre elmegyek,
Attól kérдем élnék-e még
A pekingi követek?

Európa öreg mámi
Zavarban van mód felett:
Nem tudja, hogy sirassa-e
E sok jeles követet?
Egyik szeme könybe labad,
De a másik az nevet
Ha meghalltak — föltámadnak!
A pekingi követek!

Mert az nagy szó: egyszer halni,
Bus dolog a temetés.
Óh! de Peking követinek
Egyszer halni — az kevés.
Ötször-hatször meghaltak már
S mégis élnék, ez csuda!
Ilyen fakirt nem látott
Sem Peking, sem Ós Buda!

Mégis hogy e szörnységes
Nagy Khaosz így ránk borul,
Czikánt ezért ne vádoljuk
Könyelmün, vagy botorul,
Földertve immár az ok!
A rettentő nagy meleg,
Ettől halnak s élnék újra
A pekingi követek!

Körmönfont Gergely ügyvéd.

Védenczemet a tek.
kir. közvádoló ur súlyos
testi sértés büntetvével
vádolta azért, mert ba-
rátjának. Nagy Illésnek
féloldalát leütötte.

Védenczem a vád-
és következmények terhe
alól felmentendő, mert a
tizparancsolat csak arra
kötelezvéen őt, hogy csak
felebarátját szeresse, an-
nak a szeretet alól ma-
tes másikfele részét bá-
ran leüthette.

Dilemma.

Barát: Nos uram, elkészült már a regényével?
Író: Nem egészen. Hat párt szerencsésen összeházasítottam már, most még csak egy vén tábornok s egy suszter özvegye van hátra, de azokat semmikép sem tudom — összeadni.

Orpheum.

Angelotti hiába hoz le folyton új erőket, hiába adatja elő a „mai nők“, az „emberek a holdban“, és a „tökfilkó“ ez. kaczagtató bohózatokat még sem sikerül neki az orpheum iránt megcsappant érdeklődést fokozni. De ennek oka abban keresendő, hogy „a mai nők“ fürdőbe mennek mind s mostonnan hazatérve férjeiket nem engedik az *orpheumba*, hanem a Morpheus karjaiba vonják őket. A nőtlen „emberek a holdban“ vannak és a „tökfilkók“ inkább a koresmába járnak, mintsem az orpheumban, úgy hát nem csoda, hogy Angelotti minden törekvése kárba vész.

Körülrva.

A.: Oh, bárcsak a feleségem lány korában zongorázni tudott volna!

B.: Sőt örülj, hogy nem tudott!

A.: Dehogy! Ha tudott volna, nem vettem volna nőül!

Dal a telefonos kisasszonyhoz.

A szép telefonos kisasszonyt,
Biz Isten, én nem ismerem;
És lantomat pöngetni mostan
Csak elfogultsággal merem.
De legközelebb, megígérem,
Illően bemutatkozom;
Am akkorára, úgy remélem,
Berregni fog a telefon.

Mert szép kisasszony, bárha
szörnyű
Mit én kegyedtől szenvedek.
És néha csöndes perczeimben
Fohászodom: ti szent egék,
Oh szánjátok meg a riportert!
Ne vegye, mondom, hát zokn,
Hogy engem így haragra lobbant
A telefon, a telefon.

Csöngetni teljes félóráig,
Ez már sehogysem élvezet;
S ha még akkor se kötnek össze
Ez jóra épen nem vezet.
Kedves kisasszony, arra kérem,
— Bár szép szemével ön befön —
Ha csöngetek a csöndes éjen,
Hát berregjen a telefon.

Sőt nemcsak nappal, kora este,
Ha kérek összekölttetést,
S nincsen még elgyötörve
teste,
Hallgasson meg csak egy kevést!
Hisz ön bizonytal nem kegyetlen,
S én bennem dul-ful száz atom
Mikor nem szólal vissza egyben
A telefon, a telefon.

De nemcsak jómagam könyörgök,
Ezt kéri öntől számosan,
Ezt kéri a sok éji ördög,
Kinek inspekeziója van.
És legköz lebb, megígérem,
Illően bemutatkozom,
És megköszönöm igen szépen,
Hogy berreg már a telefon.

Előléptetés.

Apa (fiához, aki inas egy suszternél): Na, hogy megy dolgod? Haladsz előre?

Fiu: Óh igen! Már nevetnem is szabad, ha a másik inast a majsztram pofon üti.

Udvariatlan.

Biró: Hány éves kisasszony?

Tanu: Én . . . én . . .

Biró: Mondja gyorsan, mert azzal is öregebb lesz!

Brachkrogen Dávid

O debreczen-püspök-ladányi vonal edjik kacsijában, nadj társaság küzt ölt két reverendás ótas. Az edjik jól meghizott vidéki plébános, o másik pedig edj hosszó szakallu robbinos.

Analmas diskorzosok otán, mikor már letárgyalták, ki miben otazik: o *vol-lásro* került a sor. O plébános oreság o robbinost szoritotta sarukba, majd o robbi o plébánost. Edjik sem engedett o másik heczezeléséből. Végre így szól o plébános:

— Rabbinos or, a zsidót még o menjországbán sem eresztik be.

— Honnét tetszikh gandalni?

— Hát majdh mondok rá edj adomát. Halgasák csak. Meghalt edj öreg zsidó és mindenáron o menjországbó okort bejotni. Ott ácsorgott az o tónál és esdeklő szemekkel nézthe Péter apostholt, oki zárva tartotta elütte oz ojtót, hosztolou rimánkodott o szentnek. Végre, mikar edj jámbor életű embernek kinyitotta o fellegekben forgó nodj kaput, o zsidó kaptha magát és besorrant o résen. Nadj valt odabent a meg-rökönyödés, mert zsidót ne tünnek o menjországbán. Kongresszost tartottok oz arkandjalok, hodj lehetne onnant az illem megsértése nélkül kilökní. Mihály arkandjal vállaltha is végre magára, hodj megtisztja ü o menjországt o kellemellen vendégtől.

Edjszer sok dobpergés hallik — folytatja o plébános.

O zsidó hedjezi o fölét, izog-mozog s odaszól az arkandjalnak:

— Mit tetszenekh odakint dabalni?

— *Liczetálnak*, — vágtha oda foghedjről Mihály.

— Mit? Liczetálnak? Azon utt khell lennem . . .

Kirohant a menjországból s idj oz edjetlen zsidó is kivöl maradt, mert tübbé nem eresztette vissza Péter apostol.

Az otazó társaság edjütt nevetett o plébánossal s a guny éle teljesen o rabbiro nehezölt. Mikor már o robbi megonta o vicczelődést, idj szólt:

— Ennek oz onnekdottának még folytatása is von tisztelendő or.

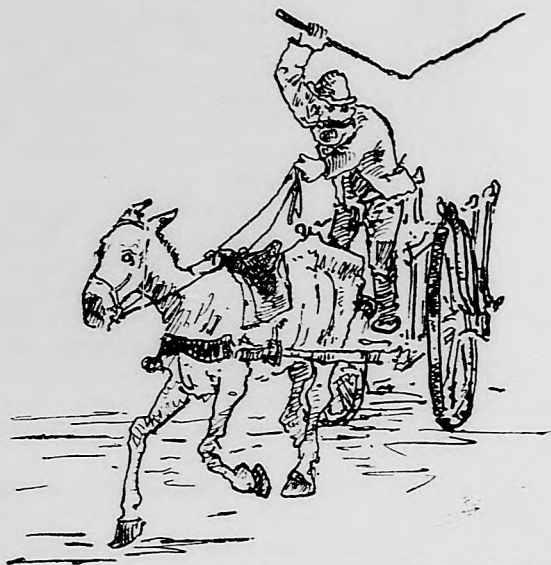
— Nos?

— Hát khérem, o zsidó addig rimánkodott megint Péter apostolnak, hodj eressze vissza, mig az megszánta s idj szólt hazzá: Kürüszteltesd ki magadat s akkor szívesen bebocsájtak.

A zsidó erre is khész volt. Bethértek hát a menjországbá. O khikürüsztlüködésből azonban nem lett semmi, mert o menjországbán — edjetlen katolikus papot se nem thonáltak.

Ifju Bugyi Sándor

debreczeni talyigás viselt dolgai.

Ugy jóllaktam paszujjal, hogy maj kipukkantam, osztán hogy még ekkis bornyukötél is vót utánna akki kegyetlen jóizü sült tiszta, hát muszáj vót tüstint a bor eránt tenni a lipist. Átallótyögtem a „Szomorú sündisztó“-ba, mert egy igen nevezetű kocsmat nyitott a mult héten egy jókedvű izraelita, akki szíp zsidó jányokat is tart a vendígek körül való forgolódás vígett. Ahogy ott iszok, oszt biztatom az egyík Rebe-kát, hogy újík az ölembe, hát ehen kaszájja a levegőt a gaesos Varga; jött befelé. Mondok, de jó hogy jössz, a varju repújjik el a szemed gojójával, ojan rígen nem láttalak, hogy mán asse tuttam, mije színt jáccol, de látom, hogy hála Istennek maj kiesattan a pofádból a vír, csak íppen a lábod egyenesedne még ekkiesít, szörnyű takaros leginy vónál. Morgott rá valamit, oszt leült.

Na mondok, igyál, mekkináltam, csak úgy az üvegből. Dült belé, ha le nem kapom a szájáról, egy cseppet se hagyott vóna benne.

Elkeszte osztán a dicsekedist, mint ahogy szokta, hogy micsoda jó lovat vett ű a vásárba, se nem pókos, se nem sánta, se a keh nem bántja.

Mondok, aszt faggyúzd meg, akkit én vettem, mer hogy én is állítottam még egyget a Nyalka mellé. Ez oszt a lú, beszilni lehet véle, oszt ű is maj hogy meg nem szóllal. Ammint haza vezettem mingyá tettem elibe egy rakás kolompír indát, de bele se falt, nem vót előtte semmi becsületem, ojan zokon vette. Űri kosztho vót szokva az ebatta. Elkesztem ember-sígre tanítani az ostornyéllal, micsoda? úgy rugott ódalba, hogy majd a falho ragattam. Azúta oszt neki van én előttem becsületi. De nagyon megfelhóztünk felöle az asszonylyal, hun ű vetette okomat, hogy mír

is vettem meg, hun én ütöttem ütet kipeen. Vigtíre is arra vígeztem, hogy színát veszek neki, hátha enné. Vettem is két porczyót, oszt elibe dúrtam. Nem hagyott az abból a Nyalkának egy szálat se. Csakhogy esztet egy szeginy fuharos nem bírja, muszáj lesz túlle megválni. Kegyetlen szíp lú pedig úgy meg nízik aszt a huszárok, ha megyek véle az uccán, hogy szörnyen. Irigylík túllem. Meg is vennék asztat én túllem a katonaságho, csakhogy ekkis kehet sejtek benne, meg oszt hogy nyereg főrises, hit e nem teecik nekik, mer még attúl, hogy a két szemín hájog van, megjárna.

Ekközbe iszogattunk takarosán oszt Varga komám mán mocczanni is alig tudott, mondok ekkis frissésiget öntök belé, hát azt ajállottam neki, hogy jáccunk kurucz-kutyát. Hogy megy az aszongya? Mondok úgy, hogy te nígykézláb állasz, én meg útlek, oszt morogsz. Nem lett rá. Peig gyerekkorunkba mije szípen eljácczottuk eszt, még haraptunk is. Csudálkozok, hogy Varga nem ismeri eszt a szíp játíkot.

Hogy a játíkból nem lett semmi, e hejt elkesztünk danolni, csakhogy ebbe se vót köszönet, mer én ugyan valami szípen futtam, de Varga úgy ordított mellettem, mint egy megkötözött merha.

Nem teeczett a vendígeknek sehogyse. Ott vót egy tekintetes ur is akkit nagyon jól ismerék mer Szoboszlón lakik oszt aszongya hogy: „Íüínye beg gyalázatosonn bög az a két esorvasz.“ Meghallottam, jó fülejíim van. Oda megyek elibe, mondok: kedves tekintetes ur, engeggyík meg, mer mír azír, hogy én önsaját a dalármiskaság eránt valami fain érzíkeny hangulattal vagyok, akkit ueczzahosszat mán sokszor megígazoltam, hanem a komám, akki ott a lócza alatt danol, elgaesójjja az én szavazatomat is, mer hogy teeczik tudni kirem alászon szamír a, meg oszt még ráadásul még sánta is.

Ebbe oszt megnyugodott a tekintetes ur, oszt szent vót a bíke.

Nehéz feladat.

— Képzeld csak Muki! Berta hütlén lett hozzám! Nem tudnál egy másík leányt, aki nélkül nem tudnék élni?

Udvarias vendéglős.

Vendég (a vendéglőshöz, kí ép egy borjusülett fogyasztott el): Jó az a borjusült, vendéglős ur?

Vendéglős: Amit én megtudok enni, megeheti maga is!

Ritkaság.

A.: Az az öreg könyvvezető a fekete parókával, régen van már önnél?

B.: Oh igen! Nálam öszült meg és lett ismét fekete a haja.

NYÁRI RUHÁK TISZTÍTÁSA

leggyorsabban és legkifogástalanabban

Hrabéczy Antal

kelmefestő és vegytisztító intézetében eszközöltetik

Debreczen, Széchenyi-utca 42. sz.

Boxerharcz Peking-Csicsogón.

— Hareztéri tudósítás. —

A vihar által megrongált távirdek felmondták a szolgálatot. A világtól el vagyunk zárva. Azaz volnánk, ha én, — mint saját legkülönbőbb tudósítója a szerkesztőség bugyellárisát nem kimélve, egy hirtelen feltalált léghajóval el nem Zeppelinezek Pekking Csicsogóba.

Igen; sikerült. A legmegbízhatlanabb hírekkel jö-
vők, mint méh megrakodtan. Vér és vér mindenütt! Pekking-csicsogó északi részében. — „Mint a sziv az első szerelemnek titkát“: rejti a táncz helyet akácza árnyéka.

Néhány napszurást élvezett bokszert irtóztatóan ordítja a közismert „Csongorádi bíró lánya“ harezi riadót. — Tekintettel fülem dobjára, a petroleúmos hordóból rögtönzött léghajómmal kénytelen voltam 614 méterrel fölfelé emelkedni, hogy a szerkesztő ur által ígért fizetésemelésemet saját füleimmel meghallhassam, ha visszatérek.

A bokszerek a rendőrség közbejöttével csakhamar a legsikerültebb veszekedést rögtönözhatték.

Egyik bokszert ugyanis hatalmas gikszer után társa hasbarugással tüntette ki mire háromszoros hurráht! kiáltottak, melyben a primet a kéznél levő rendőrök jól szervezett énekkara harsogta, Y—gyunk almandarin vezetése alatt.

A nép összefutott. Én, hogy a legapróbb részleteket se szalajtsam el, tekintet nélkül most már fülem épségére, lejjebb ereszkedtem. Igen érdekes kép tárult elém. A bokszerek akrobata-mutatványokat végeztek, széket, padot dobáltak, üvegen tánczoltak s különösen sokszor kiabáltak Kon-Fu-Tseu nevű ősük jó hangzású nevét.

A gyengébb idegzetű nézők elájultak, részben elszelleltek, árván hagyva poharaikat. Bugyellárisaikat azonban mind magukkal vitték.

Erre a koresmáros a rendőrség elé járult, s magát háromszor a földre vetette. A rendőr almandarin lábát az előtte fekvő fejére tette, kegyesen átvette az egykoronás bélyeggel ellátott hosszú lótsulapra irt kérvényt, melyben a koresmáros az iránt eszedzik: távollittatnék el a bokszert csapat, mely vendéglőjének az utóbbi időben jó hírnevet szerez bár, de az asztalokat, székeket mind összetöri.

A rendőrség erre tanácskozássra ült össze s nagy nyelések után azon határozatot hozták, hogy a bokszerek eltávolítását kérelmező vendéglős kérvényét elutasítják.

Rim végeladás.

Ime itt a műterem,
Melyben a sok mű terem.

Ezen szoba rendelő,
Amde most nem rendel Ő.

Alighogy elhagyta a hangverseny-termet,
Szóltan összerokadt a silphidi termet.

**Női Kabátok, Gallérok, Kalapok,
Gyermek ruhák, Blousok, Nap- és
esőernyők, Nyakkendők legnagyobb
választékban és legolcsóbb szabott árak mellett**

A kaszárnyából.

Ami egyátjába az manébe-
reket illeti, kár mán vén har-
czost azokkal sarczolni; mer
mán én jobban usse tanulom
meg az hadi tudománt, mint
ahogy eddétig tudtam.

Az reguta níp ebbe a ret-
tentő melegbe is issza az pá-
linkát, oszt kidül az marsba.
Ha én vónék az regimenczarcz,
nem klastromot adnék az lá-
bukra, hanem botot...

Mikor valami oláj falu ha-
tárába kezd a katonaság lefele
menni a hegyrül; a tulsó óda-
lon meg rögtön viszik ki az
fátákat a falubul fel az he-
gyekre.

Hát most mán csakugyan
nem értem, miér kell akkor

beszállani az faluba?

A hűtlenség oka.

Szakácsné: Hallja mészáros, adjon már jobb
hust is.

Mészáros: No, no, talán panaszkodott a nagy-
sága?

Szakácsné: Oh nem! De már két altiszt és
egy őrmester lett hűtlen hozzám.

Diri Dongó üzenetei.

O. Gy. Miért késünk?

Kiváncsi. Sir Nobodi fürdőkádjában tölti a nyár hátralevő
részét. Hiába fáradoztunk, nem tudtuk elhatározásában meg-
ingatni.

Kiadó és laptulajdonos:

S Z É K E L Y J.

csakis

A PÁRISI DIVAT ÁRUHÁZBAN

kaphatók

DEBRECZEN, A FOPOSTA MELLETT.

Hazai gyártmány!

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy **férfi-, női- és gyermek-czipőket** a legkitűnőbb anyagból **saját czipőgyáramban** kizárólag honi iparként készítették s kiváló nagy **czipőraktáramban** **csakis saját gyártmányom** árusítatik.

Mindenkor főtörekvésemet képezi, hogy a külföldi készítményeket kítűnő munka és olcsó árak által kiszorítsam és ezen szempontból foglalkoztatok nagyszámu munkás személyzetet s ma már azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a versenyt teljesen felvehetem.

Kérem a n. é. közönséget, méltóztassék személyes meggyőződést szerezni **az árak kitűnőségéről, valamint az árak olcsóságáról.** **Ismél eladóknak árkedvevény.**

Kiváló tisztelettel

NEMES GÁBOR

czipész, a városházzal szemben.

Pártoljuk a hazai ipart!

Első debreczeni fésű-gyár

Kandia-utca 15. szám.

Ajánlja a legjobb **ökör- és bivaly szaruból** készített **fésűiből** dusan berendezett **raktárát** a n. é. közönség szives megtekintésére.

Készít továbbá minden szaruból előállítható tárgyakat a legjutányosabb árak mellett.

Ismételadóknak megfelelő engedmény!

Ugyanitt egy — a gépkezelésben teljesen jártas — magyar illetőségű szakember azonnal alkalmazást nyer.

Olcsóbb és tartósabb az öntvényeknek.

Ökör- és bivalyszarvak a legnagyobb rapi árbán megvásárolhatók.

Elsőrendű hazai szakerőktő!

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönségnek szives tudomására adni, hogy helyben

Kossuth-utca 19-ik szám alatt

fiókraktárt

nyitottam,

ahol **katonai és minden egyenruhák és felszerelési cikkek, valamint polgári ruhák, továbbá vivőeszközök, lófelszerelések, magyar diszruhák, szolgai libériák** stb. ép oly minőségben és kivitelben kaphatók, mint a budapesti intézetemben.

Nem kiméltem sem fáradságot, sem költséget, hogy Debreczen városában az új kornak megfelelő egyenruha intézetet nyissak és ama reményemnek adok kifejezést, hogy Debreczen városának és környékének n. é. közönsége bizalmával fog kitüntetni.

Kiváló tisztelettel

Blum Sándor

elsőrangú egyenruházati intézete, orosz csász. nagyhercegi udvari szállító, a honvédség, csendőrség és koronaőrség szerződéses szállítója

BUDAPEST, Váci-utca 17. szám.

Fiókraktárak: **DEBRECZEN** és **B. GYULA.**

Aranyéremmel kitüntetett tökéletes **fagymentes kutszivattyuk 60 koronától kezdve** díjtalan felállítással, — egyéb építkezési vastárgyak hához szállítással **gyári áron** kaphatók.

A szüret idejére pedig

minden külföldinél jobb és olcsóbb

szintén aranyéremmel díjazott, saját gyártmányu

Borsajtók és szőlőzúzó

lesznek raktáron a

Debreczeni Vasöntőde és Géplakatosság

Péterfia Hadház-utcai telepén, mely mindenemű **gazdasági, ipari- és háztartási gépek** javítását is legjutányosabban végzi.

Kegyes Ferencz legnagyobb Sirkőraktára

DEBRECZEN,

az **Ipar és Kereskedelmi Bank palotájában, Piacz-utca 58. szám.**

A legjutányosabb árak, pontos és szolid kiszolgálás.

M. K. EGYETEM VECYTANI INTÉZETE:

A KRISTÁLY
SZT. LUKÁCSFÜRDŐI
HEGYFORRÁS
IGEN TISZTA
BICARBONAT-
ÁSVÁNYVIZ
KAPHATÓ:
FÜSZERKERESKEDESEKBE,
VENDEGLÖKBE,
ÉS MINDEN VASUTI
ÉTKEZŐ KOCSIBAN.

Debreczenben: Geréby Fülöp utócai, Csanak József, Kornhoffer József, Rickel József Zelmós, Czeglédy Józsefné, Szabo Zsigmond, Koncek Géza, Hirsch Ferencz, Félégyházi János, Göczey István, Tóth Kálmán, Roth Antal, Mayer József, Leidenfrost G., Békés Emil, Bán László, Váray János és Váray József jól felszerelt fűszer, esemege és ásványvíz kereskedésében.